



ונראת לי

מפשט הכתוב לומר שאין חטא למשה בדברו למת הרעותה / וזה לשני טעמים: האחד שבא להודיענו עניין הרע הזה, ושתו יתברך המטיב והMRIיע כי גם הרע בא ממנו יתברך, וזה דבר הנביא שהיה מוכיח האומר: לא ייטיב ה' ולא ירע<sup>37</sup>, וכתיב: מי זה אמר ותהי וגוי<sup>38</sup>, וכתיב: מפני עליון לא יצא וגוי<sup>39</sup>. השני שוחר וחציר פעם אחרית בפרש מהאוננים: למה הרעות לעבדך<sup>40</sup>, ואלו הרגיש משה שחקביה חשבו לו לחטא לא היה חור עליון אבל החטא היה במה שאמר: ומما באתי אל פרעה לדבר בשם הרע לעם הזה<sup>41</sup>, יאמר: כי מעת שבא לפניו בשליחות השם הגדול הרע לעם הזה, כי לא ידעו ולא נגע פנוי כלל, והדבר הזה הוא כמה רחרח אחר מדתוין, וכמתייח דברים כלפי הש"י שם הגדול שהודיע לו בסנתה, ולכך השיב לו: עתה תראה אשר עשתה לפרטעה<sup>42</sup>, בכך שמי הגדול שיתפרנס אצלו וידענו, וכל מה שהרע לעם יתהפר עליון<sup>43</sup>. עד שהוא בעצמו יודח בשלוחם על ברחו, ולפי שדרשו<sup>44</sup>: עתה תראה, ולא תראה מה שאעשה לשלים ואחד מלכימ, יהיה עונש גנטילת הדין שלא יכנס לארץ. וממצאי חוק לדבורי. ממה שאמרו במדרש<sup>45</sup>: ומما באתי אל פרעה<sup>46</sup>, אמר משה לפני הקב"ה: רבש"ע באז' חטאתי באז' אני מקלסן, באז' חטאתי: ומما באתי אל פרעה, באז' אני מקלסן: אז ישיר משה יתרכז<sup>47</sup>, והמדרש שהזכיר למשה: אמר הקב"ה למשה: חחת שלחוחתי אמרת לי מה שמן, ועכשו אמרת לי למת הרעותה, הזכיר המדרש: למת הרעותה לפי שהוא מחלת הדברים למשה, לא לכונה שהיא הוא החטא, מן הטעם שאמרתי. וראיתי בפירוש רビינו חנןא זיל שכחן שאין לשון למת הרעותה לשון תולנה והשתה דברם, אבל הוא מלשון שאלה, כי שאל משה לפני הקב"ה: הה마다 הזאת למת, צדק ורע לו רשות טוב לו, שהיתה רואה לישראל בשבעוד גדול ועצום ובצרות רבות, ולמצרים הרשעים הכוורות היה רואה הצלחה ושלות, ולפי שהיסורים הבאים על כמה חליקים יש מי שייסורין באין עליון על עונות שעשה, עניין שכחן: בעון בעזע קפטי ואכחוח הסתר ואקצז<sup>48</sup>, ויש מי שישורין בהם עליון כדי להטיב לו באחריתו, עניין שכחן:alem עונתו ולמען נסותו להטיבך באחריתך<sup>49</sup>, והן הן יסורין של אהבה<sup>50</sup>, והוא שכחן: אשורי הגבר אשר תיסרנו ית<sup>51</sup>, לפיכך קשורה משה כי מום בוואל פרעה בדבר הש"י הכביד עולו עליהם ואמר: חכב העבדה וגוי<sup>52</sup>, שאל להש"י: למת הנחת לרעה<sup>53</sup> לעם הזה, ובידך כה לתצלים, והצלל לאazel, והוא כמו: ותחיין את הילדים<sup>54</sup>, וכן: וכל הבת תחין<sup>55</sup>, כי אין ביד האדם כח להמית ולהחיות, אבל הכוונה להנחת להם חיים, וכן בכאן: למת הרעות, למת הנחת לרעה, ומתריא אני שמא יוסיף לרעה. ותנה השאלה הזאת היא שאלת הנביא ירמיה אמר: מדווע דרך רשותם צלה שלו כל בוגדי בגד<sup>56</sup>, שאל Mata הקדוש ברוך הוא אם שלות הרשעים היא גמול לחסד שעשו כבר בעולם הזה, או הוא כדי לכפול עונשם ולהרבבות להם יסורין, הקב"ה השיבו שאין שלות הרשעים והצלחתם כי אם להוציא עונש על עצמן, וכענין שאמר דוד: תננה עון על עונם ואל יבוא בצדקה<sup>57</sup>. וכן בכאן היהתה תשובה הקב"ה למשה: עתה תראה אשר עשתה, יאמר היסורי הלאה לישראל אין אלא לכפול שכר על שכרם, וזה: עתה תראה, והצלחה ושלותה לפרטעה אין אלא לכפול פגש על עצמן, וזה שאמր: אשר עשתה לפרטעה, כלומר כבר הכנתי לו המכות, ומפני זה היהתה הסבה מהאי שתכבד עליהם מיום שלחתיך כדי לכפול עונש על עצמן, ולהגביר ולהאדיר שכר לישראל כשם עודם באתם יסוריinos וסובלים אותם באבותה. ודע כי עניין הגלות הזה הראשון רמו<sup>58</sup>, לענני גלוותנו זה האחרון שאנו עוזדים בו בשעבור ויסורי ברשות מלכות אדום, ואנו מצפין לישועת הש"י עניין שאמר דוד ע"ה על העניין הזה: נשפי לה<sup>59</sup> משומרים לבקר שומרים לבקר<sup>60</sup>, ממתינים וחזרות ומטהינם, ואם תתחזר הgalות לבא הכל להוציא לנו שכר טוב ולהתטיב אותנו באחריתנה, וכדי להוציא פורענות ועונש לאות המשעדים בנה, וכשם שמצוינו שנדקה להם השעה לישראל במצירות מעת בא הгалות הראשון לפני פרעה ואמר לו בדבר הש"י: שלח את עמי ויחגו לי במדבר<sup>61</sup>, ואחרי זאת כבודה עליהם העבדה ונתחוררה עליהם המשנה ונוטפה בינויהם מאי על מה שהיתה, כן בגאלותנו זאת העמידה בתгалות הгалות האחרון תחזור השנה בין העכרים לישראל ויסופו שעבוד על שעבודם, והיה הгалות גלה וחור ונכסה כדי להתחער את העכרים ולהקשות את לבם, שכן מצינו בגאלות מצרים שנגלה להם משה וחור ונכסה מהם, וזה שדרשו רבתינו זיל<sup>62</sup>: ויפגעו את משה ואת אהרן<sup>63</sup>, אחר ששה תודשים נגלה הקב"ה במדין ואיל: לך שוב מצרים<sup>64</sup>, בא משה ממדין ואחרון ממצרים ופגעו בהם שוטרי ישראל כשם יוצאים מלפני פרעה. וכן דרשו במדרש חזית<sup>65</sup>: דומה דודי לצבי<sup>66</sup>, מה צבי זה הוא נראה ונכסה וחור ונראת. אך גואל הראשון נראה להם וחור ונכסה מהם וחור ונראת להם. וכמה נכסה מהם. רבינו תנחומה אומר שלשה חדשים, הדא הוא דכתיב ויפגעו את משה ואת אהרן<sup>67</sup>. רבינו יהודה ביר אמר לקריםין<sup>68</sup>, ככלומר לשון פגעה לפרקין היא. וכן הгалות העמידה היה נגלה וחור ונכסה. שחרי גואלה זו עתידה להיות כדמות גאות מצרים בהרבה עניינים, וכן אמר הנביא: כמו צאתן מארץ

מצרים ארנו נפלאות<sup>69</sup>, וכאשר יתקרב החץ תהיינה צרות רבות ומתחומות ותוא סימן היישועה לישראל, וכן אמרו במדרש<sup>70</sup>: כי יבא כנهر צר רוח ה' נסטה בו<sup>71</sup>, אם ראית דור שגורות רבות באות עליון בגין רוחה לה, שנאמר: כי יבא כנهر צר רוח ה' נסטה בו<sup>72</sup>, יסמיד לה: ובא ציוין גואל ולבני פשע ביעקב נאם ה'<sup>73</sup>.

הרבי (סאל מל) יהושע בן-מאיר

זכרוןות ובירורי הלכה סבב מלחתם יום היכפורים

צחות מביתו של מוש"ר הגרש"ז אויריך צ"ל בשעה מאוחרת בלילה. מעבר לשאלות ההלכתיות, מלחמות ים היכפירים העלתה גם תஹות קשות. עסקתי יום ולילה בפניו של תלמידים, חלקם תלמידים, חלקם קדושים ישראל. חלקם שכבו מספר ימים לפניו, והמוראות היו קשיות. בשיטת "מרכז הרב" חונכו שהגאולה והלכת ומוקדמת, "ילכו מחייב אל חיל", ואילו במלחמה זו הייתה תחווה של נסיגה. המכקה היהת נוראית, והכאב עז<sup>74</sup>. שחי באתם ימים צרך עז בבירור אמונה עמוק על מקומו של מלחמה קשה זו במלחמות הגאולה.

על אף השעה המוקדמת, איש בשעות המוקדמת של הבוקר, לא יכולתי לבוא לביתו, עד שהוא התעורר. הוא יצא מבעד לעוני בית[ בצלם] חור קפוץ בכיסיו להלן הזכויות בכניסה לבניין], ראה אותי, פתח במעט את הדלת, ואמר לי: תן לי את המסמך<sup>75</sup>.

לא הבנתי, היהתי אחורי שבאותו לאי שבודה צבאים מטונפים, וה��תי שהרב מחכה לאיזה מסמך כלשהו מהמצב, ואני מזה אותי במצב. אמרתי לו, כשאני עוד עומד בחוץ, ה'רב, אני הושע ב- מאיר מהшибה... והוא אמר: יון, כן, תן לי את המסמך<sup>76</sup>. לא דעתי מה הרוב מדבר. ביטאים הרוב תחאת הדלת להרבה, הושיט ידי והכניםו ווות' השופט והושיב את לימיינו ואמר תראה לי את הנני<sup>77</sup>. אמרתי שוב' הרב אני הושע ב- מאיר מהшибה... והרב בשל' - יון, המסמך, המסמך, תוראה לי את המסמך<sup>78</sup>. לא הבנתי ולא דעתי על מה הרוב מדבר?

יעידי חשבתי שהוא מאהה אוית, אמרתי' הרב, על איו סמך הרב מדבר? הרוב אמר: אתה, הרוי יש לך הסכם עם הקב"ה איך הבוא הגאולה, ולדעתך הוא שinaire מה שכתבו בסכם. אז תראה לי את הסכם. נרא מה כתוב, ונחילט'. שמעתי את דבריו הרוב, ובפעם הראשו מאז פרץ המלחמה פרצתי ברכי, כי שיחירר ביבא ומתח שהאטבבו בתוכי מהஹאות והוואים בהם נכתה, למורת העשיה המאורת, למורת השעריאת את הרוב משןת, הוא הצעץ דרך העניין, ונור שיעית עד שפתח את הדלת לממחאה, הכר אויבן את בעה של, מיד החל להווים ליל תורן הווריד את הפתורן והטרופה. עד מעשה של אגונת יגונת של רבנן, שידע לדدت לעומק נשמותו של כל אחד, ולתת לו את המגעה הרואין, על כן העמיד תלמידים הרבה, בכנותם - אך גם בכינויים שונים.

36 הרוב שיב שיב במשך שעה ארכוה, אויל שעתיים. הוציא ספרים, ואמר לי "שמע לא קראת, ואם קראת שמא לא שמי, ואם שמי שמא שכחתי? לא קר למדנו בבית מדרשנו". הספר הראשון שהרב הוציא היה פירוש ורבינו ביה על התורה, בסוף פרשת שמוט על דברי משה למת הצעיר, הוא הצעץ דרך העניין, ונור שיעית עד שפתח את הדלת לממחאה, הכר אויבן את בעה של, מיד החל להווים ליל תורן הווריד את הפתורן והטרופה. עד מעשה של אגונת יגונת של רבנן, שידע לדדת לעומק נשמותו של כל אחד, ולתת לו את המגעה הרואין, על כן העמיד תלמידים הרבה, ב��ותם - אך גם בכינויים שונים.